

Feuilleton Het Gele Huis (18)

Een wand vol logo's

Kunstenaar Cornel Bierens heeft een droom: in januari 2015 wil hij in Amsterdam een Van Gogh-huis openen waar het werk van de schilder te zien is in driedimensionale installaties. In Het Gele Huis kun je straks letterlijk de wereld in lopen die Van Gogh schilderde. Wekelijks beschrijft Cornel Bierens zijn lotgevallen. Hij heeft nog vierenhalve maand.

Tijmen aan de telefoon. Hij is bij ons laatste ontbijt geweest en mag zich lid van de Gele Huis-familie noemen. 'Morgen om tien uur sta ik bij je voor de deur', roept hij. 'We gaan naar Utrecht, praten met Mrs VSBfonds herself, Martine Consten.'

'Goed geregeld!' roep ik terug, terwijl ik me afvraag: wat drijft die man? Hij is kunstacademiedirecteur en gaat dan in werktijd met mij naar Utrecht. In de auto verklaart hij zich: 'Ik zit daar bij dat ontbijt en denk de hele tijd: ik wil wat doen.'

Bij het fonds zijn we op dreef. Tijmen gooit zijn volle gewicht erin en ik pleit wat ik kan, met mijn kijkdoos op tafel. Martine toont ongeveinsde bewondering.

Helaas is het fonds onlangs sterk ingekrompen, legt ze uit, waardoor het selectiever moet zijn dan ooit. Maar dit project is bijzonder, en ze belooft zich er tot het uiterste voor in te spannen. In de auto terug is de stemming opgetogen.

En de volgende dag opnieuw, als ik word gebeld door Giedie. Hij heeft contact gehad met ABN Amro. Dankzij ons gedegen businessplan en de 100.000 euro die we zelf al hebben opgehaald, maken we een goede kans te worden aangesloten op een pool van zeshonderd informal investors.

's Avonds ga ik naar het café en in de nacht die volgt ben ik in Het Gele Huis. Ik droom dat ik op de opening word geïnterviewd, staand voor een wand vol logo's: ABN Amro, VSBfonds, Heineken,

Cornel Bierens, zittend voor zijn 'Study for Portrait of Van Gogh, 1989. 3000 ansichtkaarten op paneel'.

Unox... Krijg nou wat, denk ik als ik wakker word. Droom ik een keer echt van Het Gele Huis en dan gaat het over sponsors.

Maar later denk ik: eigenlijk best goed, die mode om te praten tegen de achtergrond van wie je geholpen hebben. Gebeurde dat maar veel consequenter. Als al die voetballers, politici en kunstenaars ook eens voor de logo's zouden gaan staan van degenen bij wie ze hun ideeën opdoen, zou dat veel extra duidelijkheid scheppen.

En opeens herinner ik me weer het interview dat ik ooit gaf aan The Calcutta Telegraph, zittend voor 3000 Van Gogh-ansichtkaarten.

.....
www.cornelbierens.nl